Zaterdag 26 Augustus 1944

DAGBLAD

61ste Jaargang No. 4293

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

Roemenië openlijk onze Bondgenoot.

Parijs gedeeltelijk vrij.

Ook de Canadezen bereiken de Seine.

ROEMENIË VERKLAART OORLOG AAN DUITSLAND.

Roemenië heeft oorlog verklaard aan Duitsland nadat de Duitsers een hevige luchtaanval deden op Boekarest. De radio van Boekarest maakte de oorlogsverklaring bekend in een proclamatie van Koning Michaels nieuwe regering en zeide, dat de Roemenen de volledige beheersing over Boekarest hebben erlangd. (Londen, (AP) 25.8).

DE RUSSISCHE OPMARS IN ROEMENIË.

door

DANIEL DE LUCE.

Roemeense troepen keren zich — naar vermeld — tegen de Duitsers, doden of vangen hen, terwijl het Rode leger door de opening van Galati naar Boekarest oprukt met een snelheid, waarmede men — indien volgehouden — Zondagavond in Boekarest kan zijn. De aanvallende Russische troepen bevonden zich volgens de laatste berichten op nauwelijks meer dan 160 kilometer van de olievelden bij Ploesti. De rivier de Sereth werd overgestoken op 30 kilometer ten Zuiden van het veroverd Tucuci. Een bericht van „Rode Ster" zeide, dat een geregelde slag tussen de Roemenen en de Duitsers door Russische strijdkrachten werd gadegeslagen. In dit gevecht namen de Roemenen 360 Duitsers gevangen.

„Rode Ster" zeide, dat het gevecht plaats vond voorbij Tirguniamu, waar de vijand zich verzamelde aan een linie van 200 kazematten. Zowel de Duitsers als de Roemenen vochten tegen de Russen. Zij zaten beide aan de rechterflank der Sovjets — een Duitse divisie en een Roemeens regiment. Het bericht gaf te kennen, dat de Roemenen hun vroegere wapenbroeders aanvielen nadat de divisie ernstig gehavend was door de Russen. Volgens het bericht sneden de Roemenen meedogenloos de nazie-gelederen aan flarden (Moskou, (AP) 26.8).

BOEKAREST BEVRIJD.

De radio van Boekarest zeide, dat de gehele Roemeense hoofdstad thans bevrijd is van de Duitsers. De radio zeide, dat het vliegveld van Boekarest in handen van de Roemeense Garde is na hevige gevechten (Londen, (AP) 25.8).

RUSSEN NEMEN TARTU.

Maarschalk Stalin heeft in een dagorder bekend gemaakt, dat de troepen van het derde Baltische front het belangrijke spoorwegknooppunt Tartu, tevens sterktepunt in de Duitse defensies in Estland, veroverd hebben. Er werden in deze opmars nog 60 andere plaatsen veroverd waaronder Elva (Moskou, (AP) 25.8).

GESCHENK VAN ARGENTINIË AAN FRANKRIJK.

Een gift van 100.000 ton tarwe en 5000 ton vlees zal heden formeel aan het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding worden aangeboden door de Argentijnse regering wanneer de Argentijnse Ambassadeur Carcano een bezoek brengt aan den Fransen Minister van Buitenlandse Zaken, René Massigli (Londen, (AP) 26.8).

DE GAULLE IN PARIJS.

De radio van Parijs deelde mede, dat De Gaulle zich in Parijs bevindt. Hij ging de Praefecture binnen en vertrok later naar het Stadhuis (New York, (AP) 25.8).

DUITSE COMMANDANT GEVANGEN?

De radio van Parijs deelde mede, dat de Duitse Commandant van Parijs zich heeft overgegeven aan Brigadier Generaal Jacques LeClerc en den Bevelhebber van de Franse strijdkrachten van het binnenland. De uitzending werd door het CBS opgevangen (New York, (AP) 25.8).

DE STRIJD IN NOORD-FRANKRIJK.

Het Geallieerde Hoofdkwartier maakte bekend, dat er nog meer Geallieerde Hoofdkwartier maakt bekend, dat er nog meer Geallieerde pantserstrijdkrachten en voetsoldaten in Parijs zijn na de intocht van de Franse tweede pantserdivisie op Vrijdagmorgen. Alle tegenstand in de Zuidelijke en Zuidwestelijke voorsteden is overkomen. Gisteren trok een pantsercolonne de brug van Sèvres over de Seine over en een andere colonne maakt voortgang in het Zuidelijk deel van de stad. Het voetvolk volgde de pantserstrijdkrachten en rukte op tot de Cathedraal Notre Dame.

Ten Zuiden van Parijs zit de vijand op de Oostelijke oever van de Seine tussen Villeneuve, St. Georges en Corbeil. Tussen Corbei en Melun staken verkenningselementen de rivier over. Er zijn geen veranderingen gemeld uit de gebieden van Montereau of Montargis, welke beide in Geallieerde handen zijn. De vijand trekt zich in Noordoostelijke richting terug uit Montargis en Geallieerde patrouilles zijn zo ver naar het Oosten doorgedrongen als Troyes.

Elbeuf is bevrijd en Geallieerde troepen tussen deze stad en de zee naderen de Seine. De rivier de Risle is overgestoken op vee plaatsen en de Geallieerde troepen bezetten beide oevers zover ten Noorden als Montfort sur Risle. Honfleur en Beuzeville zijn genomen. Verder ten Zuid-Oosten zijn Epaignes en St. George du Vivre in Geallieerde handen en Canadese strijdkrachten hebben contact gemaakt met de Noordamerikaanse troepen. Brest wordt aangevallen door land- vloot- en luchtstrijdkrachten. Vijandelijke sterktepunten, waaronder het arsenaal, werden gistermiddag en gisteravond aangevallen door middelzware en zware bommenwerpers. De olie-opslagplaats ten Oosten van Beauvais werd aangevallen door middelzware bommenwerpers tijdens de namiddag. Gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers vielen tanks, motorvoertuigen en schuiten aan, vooral op de benedenloop van de Seine en ten Oosten van de rivier. Middelzware bommenwerpers troffen ook concentraties van motorvoertuigen nabij Rouaan. Er was meer tegenstand in de lucht en 51 vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten; andere werden op de grond vernield. 21 Geallieerde vliegtuigen worden vermist.

Motorvoertuigen en treinen in het Noord-Oosten van Frankrijk werden tijdens de nacht door lichte bommenwerpers aangevallen. (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 26.8).

DE STRIJD IN ZUID-FRANKRIJK.

Noordamerikaanse colonnes hebben de stad Briançon in de Franse Alpen nabij de Italiaanse grens bezet op meer dan 160 kilometer ten Noorden van de veroverde zeehaven Cannes en andere strijdkrachten van het 7e leger zijn doorgedrongen tot Avignon, het belangrijke verkeerscentrum in de delta van de Rhône-vallei. De stad is veroverd. De zegevierende opmars van Generaal Patch's troepen heeft bijna geheel Zuid-Frankrijk ten Oosten van de Rhône en ten Zuiden van Avignon en Briançon bevrijd. Aan het Oostelijk einde van het invasiefront vechten de Geallieerde strijdkrachten op minder dan 30 kilometer van de Italiaanse grens, men rukt op naar Nice uit Antibes, dat gisteren viel. (Rome, (AP) 26.8).

CANADEZEN BEREIKEN DE SEINE.

Robert C. Wilson, die zich bij het Canadese eerste leger in Frankrijk bevindt, seint als volgt. In een bliksemsnelle opmars hebben troepen van het Canadese eerste leger de Seine bereikt en rukten zij op naar Rouaan waar de Duitsers wanhopige pogingen doen om de rivier over te steken en verschrikkelijke verliezen lijden onder een hagel van bommen en granaten.

Het Geallieerd geschut nam de Duitsers onder vuur, die de Seine poogden over te steken en de Raf, welke steun bood, vernielde of beschadigde 61 schuiten en vier transportschepen tot 3000 ton grootte. Een der transportschepen was volgepropt met troepen. (Met het Canadese eerste leger in Frankrijk, (AP) 26.8).

De Intocht in Parijs

door

DON WHITEHEAD.

Straatgevechten woedden Vrijdag in Parijs, terwijl Noordamerikaanse en Franse colonnes de stad uit het Zuiden binnendrongen temidden van een overdonderende verwelkoming door honderdduizenden Parijzenaren. De eerste Franse colonne, welke de stad binnenrukte, bereikte het Palais du Luxembourg om 10.20 uur. Hier openden de Duitsers, Franse collaborateurs en de Franse Gestapo-organisatie het vuur met machinegeweren, geweren en pistolen en daar was de strijd weer in volle gang. Een Noordamerikaanse colonne voetvolk trok naar de Notre Dame om 11 uur in een opzienbarende aanval om de sterkten te nemen, welke nog door de Duitsers verdedigd werden. De colonnes baanden zich een weg tot het hart van de stad waar 5000 Franse strijders en de stadspolitie het reeds een week lang tegen de Duitsers uithielden.

Machinegeweren en geweren schoten er op los aan alle kanten terwijl de colonne, waar ik mij bevond tot vlak bij het Palais du Luxemburg kwam.

De uitgelaten, gelukkige menigten, die de intrede der tanks en het voetvolk begroetten met een donderende verwelkoming, vluchtten alras de gebouwen in en binnen enkele minuten waren de straten, die even tevoren volgestopt waren van mensen die lachten en weenden over de bevrijding, omgezet in een slagveld.

Terwijl ik dit verhaal schrijf houden de Duitsers het nog uit aan weerszijden van de Seine, halverwege de Champs Elysées, bij de Place de la Concorde, de Quai d'Orsai, het Louvre, de Madeleine, de Kamer van Afgevaardigden, de Senaat en het Hotel Crillon. De Franse patriotten zijn meester van het Ile de la Cité, het Palais de Justice, de Prefectuur, het Politie-Prefectuur van de Seine, de meeste Mairies en het fabrieksdistrict.

Er is zoveel verwarring en opwinding over de intocht in Parijs dat het moeilijk is een verslag te geven van de gebeurtenissen, welke elkaar zo snel opgevolgd zijn nadat een Franse pantsercolonne in de zware ochtendmist begon voort te rollen. Doch toen de laatste vijandelijke tegenstand gebroken was aan de poorten van Parijs, werd dit hart van Frankrijk gewoon gek van geluk. Alle gevoelens, die vier jaren van Duitse overheersing verkropt waren barstten los bij het volk. Onze colonne begon zich om 9 uur voort te bewegen van Longjumeau op 10 kilometer ten Zuiden van Parijs.

Drie kilometers verder hield de colonne stil. De voorste elementen waren gestuit op een Duitse sterkte en mijnen op de weg. Le Clerc en zijn staf gingen in conferentie. De tanks wendden zich om en omzeilden de stelling, doch na een wijle keerden zij terug omdat zij gekomen waren op het pad van de opmars der Noordamerikaanse voetknechten. Toen begon de colonne weer voort te rollen. En om 9.55 uur rolde mijn jeep door de poorten Parijs binnen. Nooit verwacht ik meer dergelijke tonelen te zien als ik zag op de straten van Parijs. Slechts een smal paadje waardoor de pantservoertuigen konden rollen was vrijgebleven. Mannen en vrouwen weenden. Zij grepen de armen en handen der soldaten en juichten tot hun kelen schor waren. Toen de colonne stilhield werd ik gesmoord door zachte armen en lippen die niet één kus gaven doch de gebruikelijke twee van de Fransen. Zij omarmden mij en den bestuurder van mijn jeep, pinden de Franse driekleur op ons en lieten ons uitgeput met de borsten vol insignes en lintjes.

Een oude man kwam naar voren, salueerde en zeide met tranen in de ogen: „God bless America. Gij hebt Frankrijk gered".

Mannen en vrouwen, ouden en jongen stormden op de jeep af, telkens wanneer de colonne stilhield en zij werden letterlijk gek van hun emotie.

De menigten waren samengepakt van het midden van de straat tot de trottoirs in een fleurige, juichende stroom, die zich kilometers ver uitstrekte.

Er scheen geen eind aan te komen en blijkbaar stond iedereen in Parijs behalve de Duitsers en de verraders daar om te juichen, te schreien en uitgeput te raken van geluk. Onze colonne rukte voort tot een punt op een blok huizen van het Palais du Luxembourg toen van alle kanten machinegeweer- en geweervuur losbarstte. Van de daken van huizen en uit de ramen zatelden de mitrailleurs.

Machinegeweren en tanks beantwoordden het vuur. Wij sprongen uit de jeep en namen dekking achter een tank. De kogels regenden op de straat. De menigten, die enkele minuten tevoren de straten afzetten, sche-

(Wordt vervolgd op pag. 3)

Het nieuws van vandaag

Parijs is nog niet geheel bevrijd, hoewel de Geallieerden volgens officiele bekendmaking uit Eisenhowers Hoofdkwartier reeds de Zuidelijke en Zuidwestelijke delen van de Franse hoofdstad bezetten. Een colonne trok zelfs reeds over de Seine en ook is de oude Notre Dame (men denke aan „De gebochelde van de Notre Dame") bereikt. Generaal Charles de Gaulle heeft reeds een bezoek gebracht aan het bevrijde deel van Parijs waarbij hij het Hotel de Ville en de Prefecture bezocht. De Duitse Commandant van het Parijse garnizoen zou zich overgegeven hebben aan de Franse troepen.

Ten Zuiden van de hoofdstad wordt voortgang gemaakt met de uitroeiing der Duitsers en de colonnes van Generaal Patton zijn de Seine thans ook overgestoken bij Corbeil. Verder ten Zuid-Oosten is de stad Troyes bereikt door vooruitgeschoven elementen.

Tussen Parijs en de zee is het gedaan met een effectieve Duitse tegenstand.

Elbeuf is bevrijd en ook de Canadezen hebben thans de Seine bereikt. Rouaan staat binnen het schootsveld van de Geallieerde artillerie.

In Zuid-Frankrijk kan men practisch niet meer van een strandhoofd spreken. De stad Briançon nabij de Italiaanse grens ten Oosten van Grenoble is veroverd en in de Westelijke opmars is de Rhône bereikt. Zowel Arles als Avignon zijn genomen door de troepen van het 7e leger. Aan de kust hebben de Franse troepen het vlootarsenaal van Toulon genomen en ten Westen van Cannes is ook Antibes thans bezet.

De Geallieerde luchtmacht blijft krachtige aanvallen doen op uiteenliggende doelen in Europa en steunt dan nog op doeltreffende wijze de legers.

In Roemenië snellen de Russische legers over de vlakten tussen Galati en de Karpaten na de rivier de Sereth te zijn overgestoken. De Russische opmars wordt vergemakkelijkt doordat de Roemeense troepen zich tegen de Duitsers keren.

Na een Duits bombardement op Boekarest, dat geheel in Roemeense handen zou zijn, heeft de nieuwe regering van Koning Michael de oorlog aan Duitsland verklaard. Alzo is Roemenië openlijk onze bondgenoot geworden.

DE KRONIEK DER VICTORIE

20 Augustus — Japan tweemaal door Superforten gebombardeerd. In Frankrijk vestigen de Noordamerikanen een bruggehoofd over de Seine. Het Duitse leger in Noord-West Frankrijk wordt gestadig teruggedreven door de Geallieerden.

22 Augustus — Generaal Pattons troepen bevrijden de stad Sens aan de rivier de Yonne ten Zuid-Oosten van Parijs.

23 Augustus — Het Hoofdkwartier van Generaal Koenig meldt ietwat voorbarig de bevrijding van Parijs. Marseille op enkele vijandelijke sterktepunten na bevrijd door de Franse troepen van het 7e leger. Roemenië capituleert aan de Russen na de hervatting van het Russisch offensief bij Jasi.

24 Augustus — Generaal Eisenhowers Hoofdkwartier ontkent de volledige bevrijding van Parijs.

25 Augustus — De Geallieerde troepen rukken Parijs binnen.

* * *

Reeds op 27 Juli jongstleden, toen de Geallieerden via Avranches Bretagne waren binnengestormd en de Russen een reeks belangrijke steden veroverd hadden, spraken sommige waarnemers van de „zwarte dag voor Duitsland" in Wereldoorlog II. Men dacht terug aan 8 Augustus 1918 welke Generaal Ludendorff — na de slag van Amiëns — de „zwarte dag voor Duitsland" noemde.

De waarnemers hebben gelijk gehad. Sedert 27 Juli hebben de Duitsers nederlaag op nederlaag geleden en zoals de toestand nu is kan hun positie niet hersteld worden dan door een wonder of een nieuw wapen dat daaraan grenst.

De nazies schijnen dit nu ook te weten en zo ziet men, dat hun propaganda voornamelijk spreekt van een nieuw en geweldig wapen, dat zij tegen de Geallieerden in de strijd zullen werpen om het getij weer ten gunste van hen te doen keren. Hoeveel wij van dit nieuwe wapen mogen geloven weten wij niet, maar wel weten wij, dat de Geallieerden en in het biezonder de Britse leiders de zorg koesteren, dat de nazies toch nog met een verrassing voor de dag zullen komen alvorens de oorlog ten einde is. En al ware het alleen om enkele mensenlevens te redden dan ware het toch noodzakelijk om de oorlogsinspanning tot het einde toe onverminderd voort te zetten.

Zo denken de Geallieerde oorlogsleiders er ook over, hoewel dit niet wegneemt, dat er een algemeen optimisme heerst ten aanzien van het verloop der krijgsverrichtingen.

De gebeurtenissen van deze week hebben dit optimisme nog doen toenemen. Wij zouden haast zeggen, dat het „zeven zwarte dagen" zijn geweest voor Adolf Hitler en zijn bende. In Frankrijk werden zijn legioenen overal aan flarden gereten en stukgehamerd. In Oost-Europa hielpen de Russen hard mee met de uitroeiing van de Wehrmacht en tenslotte was daar het belangrijke nieuws, dat Roemenië capituleerde aan de Russen en practisch overzwaaide naar het Geallieerde kamp. Wat de gevolgen daarvan zullen zijn valt moeilijk geheel te overzien, doch het zou niet onmogelijk zijn dat die uiteindelijk rechtstreeks zullen leiden tot de onvoorwaardelijke overgave van Duitsland zelf.

Zowel militair, politiek als economisch is de stap van Roemenië van enorm belang, misschien zelfs van zulk groot belang, dat de Verenigde Naties het land van Koning Michael van Hohenzollern grotendeels de zonden zullen kwijtschelden, welke het onder de dictatuur van Maarschalk Ion Antonescu bedreven heeft.

Van militair belang is het namelijk, dat de legers van de Generaals Rodion Yakovlevitch Malinovsky en Feodor Tolbukhin, wier aanval blijkbaar de omwenteling bespoedigden, thans tegen een minder hevig verzet zullen hebben te vechten.

En als het Roemeense leger inderdaad gaat meevechten tegen de Duitsers, is het zelfs te verwachten, dat weinig der honderdduizenden Duitse soldaten in Roemenië hun land zullen terugzien vóór het einde van de krijg.

Bovendien zullen de Russen niet door de Karpaten behoeven te trekken waarvan de passen versperd zijn door de Duitsers en Hongaren; de Donau vallei biedt een gemakkelijker toegang naar de Hongaarse vlakten en Zuid-Duitsland.

Voorts zullen bij een snelle Russische opmars over Roemenië grote Duitse strijdkrachten in de Zuidelijke Balkan-gebieden afgesneden worden.

Van politiek belang is het, dat de nieuwe regering staat onder leiding van Generaal Konstantin Senatescu, die gesteund wordt door de Nationale Boerenpartij, de Democratische, Liberale, Socialistische en Communistische Partijën.

In dit overgangstijdperk is het goed een Generaal als Hoofd van de regering te hebben, aangezien men zich daardoor beter kan verzekeren van de trouw van het leger en gemakkelijker een wapenstilstand kan aangaan.

Het voortbestaan van de nieuwe regering behoeft dan ook niet in gevaar gebracht te worden, aangezien een militair een wapenstilstand kan aangaan zonder aan een politieke toekomst voor zich zelf te denken.

Men kan nu het land ook gaan zuiveren van fascisten zonder deze taak over te laten aan de Russen of andere bondgenoten. En tenslotte kan het voorbeeld van Roemenië een aansporing zijn voor andere satellieten van Duitsland om zich evenzo los te maken van de As.

Van economisch belang is Roemenië's veranderde houding omdat de Duitsers niet meer zullen kunnen teren op de rijkdommen van het land. Roemenië was Duitslands grootste voorraadschuur. De olie van Ploesti was het die de Duitse oorlogsmachine voornamelijk op gang hield. Van het graan en andere voedselwa-

ren uit Roemenië leefde het Duitse volk. En als het volk geen voedsel meer heeft dan zal het wel spoedig gedaan zijn met de trouw waarop de Führer nog in zekere mate kan bogen.

Zo is het dan tot een opstand gekomen in de Balkan voordat de Britten en Noordamerikanen er behoefden te landen. En met de Geallieerden successen aan het Oostfront, het Zuidfront en het Westfront ziet het ernaar uit, dat Hitlers Europa zijn laatste dagen beleeft.

De ramp van Von Kluge in Noord-West Frankrijk en de bevrijding van Parijs, welke wel wat voorbarig werd bekend gemaakt als gevolg van het grote zelfvertrouwen der bondgenoten, hebben in de afgelopen week echter meer tot de wereld gesproken dan de Roemeense capitulatie. De sympathie welke de Fransen bij zovelen genieten, is wel overduidelijk gebleken, vooral in Zuid-Amerika, dat zoveel van zijn cultuur aan Frankrijk te danken heeft.

Thans zien wij Nederlanders met spanning uit naar de voortzetting van de opmars naar het Noorden, ja — naar de bevrijding van ons moederland!

De Nederlandse troepen zitten met hun wapenbroeders in Frankrijk den vijand reeds op de hielen en zullen ongetwijfeld in de voorhoede zijn wanneer de Zuidgrens overschreden wordt.

CURAÇAO

Het Feest der Fraters.

Niet met een groots feest, maar in een hartelijk en vriendelijk samenzijn, vierden de Fraters van Tilburg met hun vele vrienden het honderdjarig bestaan der Congregatie. Alle uiterlijk feestbetoon viel weg, omdat een groot deel der Congregatie in wel zeer moeilijke omstandigheden in Nederland en Oost-Indië leven moet, maar wat bleef, was de waardering en dankbaarheid van de zo talloos velen, die kwamen gelukwensen.

Het was een geluk, dat de feestelinge zoveel handen had, want nu wisten de bezoeksters en bezoekers dit aan te grijpen, om ook uiterlijk iets te laten blijken van hun vreugde over het feest der Fraters. Vele handen werden gedrukt en vele wensen gesproken en ieder aanwezig lid van de feestelinge kreeg ruim zijn deel van al de hartelijkheid, die hier bewezen werd.

Op de nieuwe binnenplaats van het Sint Thomascollege stond op de ereplaats in afwachting zijner gasten de grijze missie-overste Frater Maria Radulphus. Naast hem bevonden zich de Fraters Odulfinus en Theofridus en de hoofden van het Sint Thomascollege, het Sint Albertuscollege en de school van Bonaire. Zij werden door niemand overgeslagen bij het gelukwensen. Overal verspreid stonden verder de fraters. Al spoedig vulde zich de binnenplaats met de vele gasten, die zich vrolijk koutend met de fraters en elkander onderhielden. Lieftallige dames zorgden voor het ronddienen van de feestwijn en van andere versnaperingen.

Frater Radulphus begroette eenieder zijner gasten met een zeer hartelijk woord en vooral als een of andere oude Heer binnenkwam, was de begroeting al biezonder en alleen de stroom van bezoekers belette, dat er dan een gesprek ontstond over de goede oude tijd.

Nadat de ontvangst reeds geruime tijd aan de gang was, luidde Frater Rigobert de bel en nam Doctor Wybojan Goslinga het woord om lucht te geven aan een overkropt gemoed.

„Namens het Gouvernement moet ik u de hartelijke en overmatige dank overbrengen. Dit honderdjarig feest kan niet met uitbundigheid gevierd worden, want met weemoed denken de fraters terug aan de andere frater der Congregatie, die in Nederland en Oost Indië zuchten onder het juk der overweldiging. Zo het gevierd kon worden, welk een feest zou het geworden zijn? En uw Congregatie heeft recht van feestvieren. Van het begin af heeft uw Congregatie gearbeid aan de uitbreiding en verdieping van de Nederlandse gedachte. Katholiek en Nederlands was uw onderwijs. Ontzaggelijk zijn op dit gebied uw verdiensten. Zij zijn niet aan te geven. Denken wij aan Curaçao. Zo uw congregatie henen ging, zou een vleugel van het gebouw van het Curaçaos onderwijs ineenstorten. Wij willen daarmede geenszins het onderwijs der anderen verkleinen, maar uw arbeid was groots. Zo Nederland bevrijd ware hoe uitbundig zouden wij niet moeten feestvieren? Verschillende uwer leerlingen hebben het ver gebracht en hun invloed op het Curaçaos leven is groot.

Monseigneur Niewindt was de grondlegger van het katholiek onderwijs en gaf de richtlijnen daarvoor aan en het is zo biezonder treffend, dat de andere grote man van Curaçao, Frater Radulphus, zo geheel en al een halve eeuw in zijn geest gewerkt heeft.

Frater Radulphus dan ook biezondere lof toe te zwaaien, is een plicht. Toont mij den man, die meer dan een halve eeuw gewerkt heeft voor Curaçao. Zonder winstbejag. Hij is de enige man, die na zoveel jaren arbeid voor het Gouvernement nog geen pensioen heeft en het ook nooit zal krijgen. En dat wil toch ook wel iets zeggen. In stilte hopen wij toch allen, die bij het Gouvernement werken, later te kunnen genieten van ons pensioen als dank voor onze arbeid. Frater Radulphus dacht daaraan niet. Alleen voor zijn ideaal werkte hij. Hij werd slechts geïnspireerd door een hoger doel. Als er nog een bewijs nodig is, dat er roepingen in de wereld zijn, dan is het deze man.

Monseigneur Niewindt en Frater Radulphus waren de grote mannen van Curaçao. Het verleden slechts zal weten, hoeveel frater Radulphus deed voor Curaçao. Wij weten nu reeds, dat het heel veel is.

Maar nog enige andere fraters wil ik noemen, want, gelijk Mozes, omgaf ook frater Radulphus zich met enige vertrouwensmannen, wien hij voorname posten gaf. En dan denk ik aan frater Canutus. Zonder frater Canutus is het houden van examens op Curaçao bijkans niet mogelijk. Hij weet er alles van. Heeft er alles voor over. Zouden alle regels en bepalingen zoek raken. Geen nood, frater Canutus zal uitkomst brengen.

Ook voor Frater Edwardo geldt dit. Het is goed hier nog even bij aan te stippen, dat de examens op Curaçao zeker niet minder zijn dan in Nederland. Ja, in sommige opzichten zeker beter.

Een woord van biezondere lof past ook aan frater Theofridus, die alles weet van de Curaçaose onderwijswetgeving. Deze wetgeving is een vreemd geval. Het is een doolhof, waar slechts enkelen uit kunnen. En frater Theofridus kan er uit. Gemakkelijk zou het hem zijn om in zulk een doolhof het Gouvernement te kort te doen, maar in tegendeel angstvallig wordt gewaakt, dat het Gouvernement geen cent wordt tekort gedaan. Deze frater verdient lid honoris causa te worden van het Hof van Justitie.

Ik hoop, jubilerende fraters, dat gij tot het einde der dagen hier zult blijven werken. Curaçao zal u altijd nodig hebben, omdat veel van zijn jongelingschap zich meer aangetrokken gevoelt tot de handel.

Gij zult blijven arbeiden voor de Nederlandse zaak en de tijd zal komen, dat iedereen op deze eilanden Nederlands zal spreken en zal kennis nemen van de Nederlandse gedachte. Zonder tekort te doen aan de wetenschap uit Engeland en andere landen, zou het voor Curaçao toch beter zijn, als het kennis kon nemen van de vruchten der Nederlandse wetenschap, zoals zij geleerd wordt aan de Nijmeegse hogeschool en van de sociale en economische gedachten. Het Nederlands opent een bron van wetenschap en kennis. Nu zijn er reeds talrijk velen, die hiervan genieten kunnen, wanneer zij zich niet met een variant op Oostindisch doof niet Westindisch doof houden.

Gaat zo voort, fraters.

Nogmaals bovenmate geluk gewenst en ook persoonlijk bedankt voor uw prettige samenwerking. Deze samenwerking is wel buitengemeen. Waar ter wereld vindt men, dat de inspecteur van het katholiek onderwijs tevens waarnemend inspecteur van het openbaar onderwijs is? Dit bewijst de volkomen objectiviteit van frater Radulphus, die, ondanks scheidingslijnen van geloof en beginselen, in alle oprechtheid de zaken behandelt. Zo er meer mannen waren als frater Radulphus, dan ware er geen oorlog geweest en zou het met ons allen beter gaan.

Fraters, tot slot nogmaals allerhartelijkst dank voor uw arbeid."

Hierop bleef men nog tot 18 uur gezellig bijeen, waarna de gasten afscheid namen van de jubilerende fraters.

VENEZUELA — CURAÇAO.

„Venezuela en de politieke toekomst van Curaçao" is de titel van een artikel in de Venezolaanse „Heraldo". Het blad schrijft:

„Natuurlijk hebben de eisen van McKellar de grootste aandacht in Venezuela en wel door de geografische ligging van ons land ten opzichte van Curaçao."

Het blad herinnert dan aan de geschiedenis der vriendschappelijke betrekkingen tussen Nederland en Venezuela en aan de historische figuren Brion en Bolivar. Het blad onderlijnt hoe diep de belangstelling van Venezuela is voor alles, wat betrekking kan hebben op een verandering van de bestaande status en besluit.

„Venezuela mag niet in het onwetende worden gelaten of afzijdig gehouden, wanneer het zou komen tot vreedzame en vriendelijke internationale besprekingen over dit onderwerp" (Aneta).

OM HET TAFELTENNIS-KAMPIOENSCHAP.

De finale voor het tafeltenniskampioenschap van Curaçao zal Maandag aanstaande des avonds om 20 uur gespeeld worden in het clubgebouw van J.P.F. te Otrabanda tussen de Heren C Dare en P. Meit.

Dare won reeds in de eerste ronde waardoor hij zich ogenblikkelijk in de finale plaatste. Meit behaalde de overwinning in de tweede ronde.

Op 30 Augustus aanstaande zendt Aruba zijn twee beste spelers naar Curaçao, die tegen de twee bovengenoemde van Curaçao zullen uitkomen. De wedstrijd tussen Aruba en Curaçao zal plaats vinden op 2 September aanstaande in het Theater Brion De Arubaanse spelers zijn Guillermo Gomes en Ivan Mendes.

PATER VAN DER VELDT NAAR CANADA.

In September zal Pater J. van der Veldt O.F.M. een bezoek aan Canada brengen. Hij zal in Quebec lezingen houden.

Ook zal in September een boek over het Vaticaan van Pater van der Veldt verschijnen, getiteld „The City set on the Hill".

CURAÇAO—SURINAME 2—1

Curaçao heeft gistermiddag in de eerste voetbalwedstrijd tegen Suriname gewonnen met 2—1. In de eerste helft van de wedstrijd bleef de stand 0—0. Suriname speelde overwegend sterker vóór de rust, doch wist het niet tot doelpunten te brengen. In de tweede helft maakte de speler Spier voor Suriname het eerste doelpunt na 7 minuten spelen. 2 Minuten later maakte Dagadan (Jansen) gelijk en weer 2 minuten later bracht Jossy Suarez de stand op 2—1 voor Curaçao.

Curaçao bleek thans sterker: de achterhoede van Curaçao was in topvorm: De Surinaamse voorhoede speelt uitstekend samen.

De leiding van de wedstrijd was naar aller bevrediging. De verhouding tussen de spelers is zeer goed. Beide partijen wegen tegen elkaar op en alles wijst er op, dat de volgende wedstrijden zeer interessant zullen worden.

VERMIST.

De vroegere K.L.M.-vlieger, P. A. de la Porte die ook in West-Indië geen onbekende is, is na een vlucht over Nederlands Indisch gebied, vermist.

TENTOONSTELLING.

De Sint Thomaskring houdt Zondag as. in de San Tharcisio Club naast de kerk van de heilige Familie te San Mateo een tentoonstelling van de werken, die door de jubilerende fraters werden uitgegeven tijdens de eerste eeuw van het bestaan der Congregatie. De tentoonstelling begint om 10.30 uur en zal gedurende de dag open blijven.

OPENLUCHT BIJEENKOMST OP KONINGINNEDAG.

Door het plaatselijk „Comité Neerlands Vrijheidsdag" zal, zo vernemen wij uit goede bron, een openlucht bijeenkomst worden gehouden ter viering van de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin op 31 Augustus 1944, des avonds om 20.30 uur op de terreinen van de Curaçaose Sportclub, Scharloo.

Het uitstekende programma van deze avond omvat o.a.:

1) Opening met het Wilhelmus; 2) Enkele woorden van den Voorzitter, den Heer Salomon A. L. („Mongy") Maduro; 3) Muziek (Nationale liederen); 4) Rede: „De waarde van de vrijheid, inzonderheid „Nederlands vrijheid", door den Heer Norman M. Chumaceiro; 5) Muziek; 6) Rede van den Heer Mr. Joseph J. A. Ellis; 7) Muziek; 8) Rede in het Papiament door den Heer Johan H. P. Schrils; 9) Sluiting met de volksliederen van onze bondgenoten en het Wilhelmus.

Ongetwijfeld zullen allen, de gehele bevolking, op die dag van hun liefde voor onze Koningin blijk geven door in groten getale op te komen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale:** Hedenmiddag Sithoc — Postkantoor (Wiva competitie).

Zondag: 10 uur vriendschappelijke wedstrijd van Republiek.

16 uur Union La Fama — Union Victory Stars.

31 Augustus: Bondselftallen.

Wit Shirt:

R. Boekhoudt (Jong Bonaire)
P. Winklaar (Jong Bon.) A. Nicolaas (Jong Bon.)
B. Kraas (Ecuador) Silberie (Jong Bon.) P. Polito (J. Bon.)
M. Petronilia (Hilvers.) Melfor (Tropials) Adamson (Red. Dev.)
P. Sillie (Ecuador) Rosario (J. Bon.)

O

Jansen (Mobilia) Getruida (Ecuador) Wiels (J. Bon.)
Frans (J. Bon.) Fermin (J. Bon.)
Samson (Ecuador) Casiano (Ecuador) W. Felida (J. Bon.)
Scorea (Ecuador) Scorea (Hilversum)
Rafaela (Red Devils)

Rood Shirt.

Reserves: Santos (Ecuador). L. Walle (Hilversum); Varsovia (Mobilia); L. Barbolina (Hilversum); Simon (Mobilia); Slijger Hilversum); Kerindongo (Hilversum).

Laatste nieuws

— **Turkije** heeft de diplomatieke betrekkingen met Vichy-Frankrijk verbroken.

— **Het Hoofdkwartier** van Mountbatten meldt, dat de Japanners zich snel uit Brits Indië in Birma terugtrekken.

— **De Finse radio** deelde mede, dat de politie Vrijdagmorgen alle wegen blokkeerde die uit de hoofdstad leiden en een razia in de hoofdstad hield welke tot hedenmorgen duurde. Men gaf geen uitleg hiervan.

— **Duitse troepenbewegingen** in Joegoslavië en Hellas zijn gisteren door Geallieerde vliegtuigen aangevallen doch of de nazies pogen deze landen te verlaten is niet bekend.

— **De Tsjechoslowaakse** afvaardiging voor het bevrijde gebied is in Moskou aangekomen. Zij staat onder leiding van Fratischek Nemtz.

— **Generaal Eisenhouwer heeft een dagorder gericht tot de Fransen in Elzas Lotharingen en het volk van Luxemburg om hen mede te delen, dat zij zich reeds in het gebied achter het front bevinden en mogelijk spoedig midden in het krijgsgebied zullen zitten. Hij waarschuwde hen, dat de overgebleven resten van het Duitse leger in Frankrijk aan hevige luchtaanvallen onderworpen zullen worden, zodat men zich moet verwijderen van alle verkeers- en spoorwegen, alsook de kanalen, militaire opslagplaatsen, kampen of fabrieken die voor de nazies werken. „Treft alle maatregelen om u te beschermen", zeide Eisenhower.**

— **De Duitse radio** deelde mede, dat de Duitse troepen in Roemenië in een algemene terugtocht zijn en dat de kwartieren van het Duitse Hoofdcommando in Boekarest worden aangevallen door Roemeense troepen en de politie en „onder deze omstandigheden is er geen mogelijkheid om rechtstreeks verbinding te maken met den Duitsen Gezant of zijn staf".

— **Er zijn tekenen,** dat Maarschalk von Kluge (volgens een onbevestigd bericht uit Zweden is hij gedood) zijn troepen wil opstellen achter de Somme en de Marne om zo een nieuwe linie in Noord-Frankrijk te vormen en de installaties voor het afschieten van vliegende bommen in het gebied van het Pas de Calais te verdedigen. De Duitsers blijven de bommen afschieten op Zuid-Engeland waar de huizen met een gemiddelde van 17.000 per 24 uren worden vernield of beschadigd.

— Nederlandse Mitchells hebben in een aanval op Alor Wetar de op de grond geparkeerde Japanse toestellen onder vuur genomen en de aanleg steigers van Kebola beschoten (Aneta).

— Volgens het sluikblad „Le Peuple", schrijft een naar Duitsland gezonden Belgisch meisje, het volgende:

„Gedurende ongeveer twee maanden werd ik in een kamp opgesloten. En zulks wegens twee dagen afwezigheid op het werk, die door een bezoek bij den tandarts gewettigd werd. Het leven in het kamp is een echte marteling. Ik zal het mij lang gedenken... Ik ben 15 Kgr. vermagerd."

— Op de meeste tramlijnen te Brussel, moet het voorste platform van het tweede rijtuig voor de Duitse soldaten voorbehouden worden.

BUITENLAND.

HET BESTUUR VOOR BEVRIJD FRANKRIJK.

Het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat de regelingen om het bevrijde deel van Frankrijk te besturen, tot het Franse volk een blijvende regeringsvorm gekozen heeft, Vrijdag in werking zijn getreden.

Deze regelingen werden in werking gesteld door een wisseling van brieven tussen Generaal Eisenhower als Bevelvoerend Generaal der Noordamerikaanse strijdkrachten en Generaal Koenig als Bevelhebber der Franse strijdkrachten van het binnenland. Zij handelen over de leiding van burgerlijke aangelegenheden en betreffen quaesties, waaronder de bepaling dat er geen censuur van politiek in bevrijd Frankrijk zal zijn en dat slechts de gewone regelen van militaire censuur zullen bestaan. Deze bepaling werd ingelast als gevolg van Noordamerikaanse voorstellen tijdens de onderhandelingen die onlangs te Washington besloten werden. De Frans-Noordamerikaanse overeenkomst dekt het burgerlijk bestuur en de jurisdictie, de valuta, het veroverde oorlogsmateriaal, de ontroerende goederen, de publiciteit en de distributie van voorraden ter leniging van de nood onder de bevolking. (Washington, (AP) 25.8).

LUCHTAANVAL OP DUITSE DOELEN.

Meer dan 1100 Noordamerikaanse zware bommenwerpers, geëscorteerd door grote strijdkrachten gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers hebben doelen in Noord-Duitsland aangevallen, waaronder vier vliegtuigfabrieken, drie stations van de Luftwaffe, een ontzoekingscentrum, een fabriek voor synthetische olie en een proefstation voor vliegende bommen te Peenmunde. De doelen lagen te Rostock, Wismar, Lubeck, Politz ten Westen van Stettin, Anklam, Schwerin, Neubrandeburg en Rechlin. (Londen, (AP) 25.8).

DUITSE ONTSNAPPINGSPOGING VERIJDELD.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat Noordamerikaanse en Britse vlooteenheden een Duits geleide-schip, een bewapende treiler en e-boot stukschoten en op zijn minst vijf andere vijandelijke oorlogsvaartuigen beschadigden in een reeks gevechten tegen nazie-schepen, die in de vroegte van Vrijdag uit Le Havre poogden te ontsnappen (Londen, (AP) 25.8).

ZWEDEN VERBREEKT BETREKKINGEN MET VICHY.

Het Zweedse Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat de diplomatieke betrekkingen met Vichy geëindigd zijn. De Gezant Vichy, François Conti, verklaarde ook, dat zijn missie in Stockholm beëindigd is, aangezien Pétain naar Duitsland werd gevoerd. (Stockholm, (AP) 24.8).

(Vervolg van pag. 1)

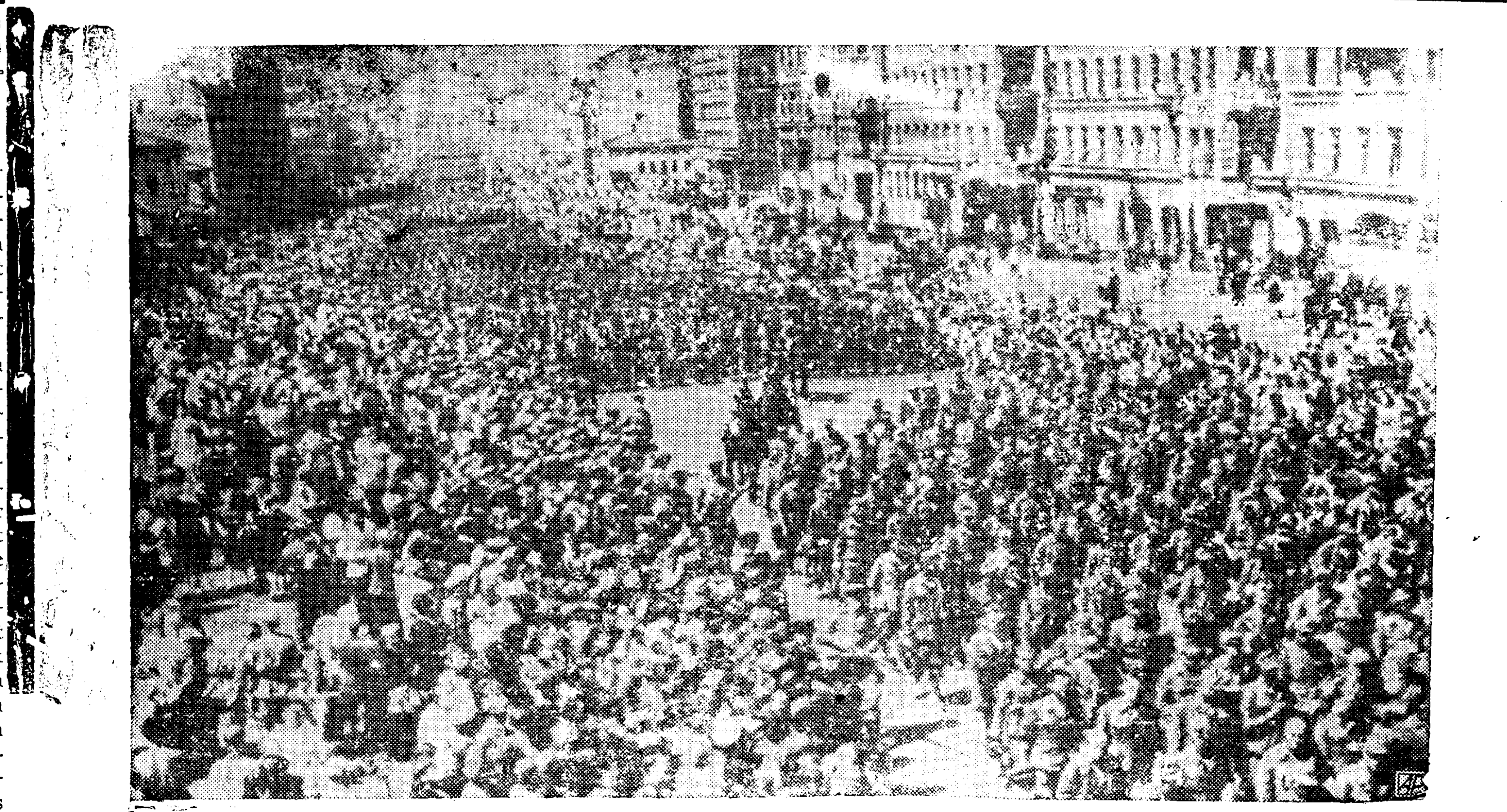
nen als weggesmolten. Toen werden de straten verschrikkelijk uitgestorven en verlaten met uitzondering van de pantserwagens met de ratelende vuurwapenen.

Mijn chauffeur en ik sprongen in de jeep en snelden terug de straat af, doch een nieuwe hagel van machinegeweervuur deed ons springen naar de zijkant. Wij gevoelden ons alleen en verlaten daar op die straat.

Franse patriottenleiders renden van deur tot deur en wezen naar de daken en vensters. Daarboven waren Franse verraders, die de Duitsers hielpen bij de verdediging van de stad. Een Fransman zeide, dat er vele Duitsers in burgerkleren waren om „voorbeeld te geven". Mannen van het Rode Kruis, gekleed in het wit, renden een deur uit met een draagbaar. Een verpleegster in gesteven wit volgde hen; zij raapten een gewonden man op en legden hem op de baar terwijl zij met een Rode Kruis vlag wapperden.

Een Fransman liep op mij af en riep in het Engels: „Geef ons wapenen en ammunitie. Wij willen geweren en kogels, dat is alles wat wij vragen. Wij hebben niet genoeg ammunitie en de meesten onzer hebben slechts pistolen".

Vóór ons kropen de vaderlanders langs de gebouwen en beantwoordden zij het vuur. Daar lag ik eenzaam en verloren in de stad, welke wij allen gehoopt hadden in feeststemming te zullen binnenkomen (Parijs, (AP) 25.8).

De menigte in Moskou ziet toe, terwijl duizenden Duitse gevangenen door de straten van de Russische hoofdstad trekken. De troepen van Malinovsky en Tolbukhin in Roemenië hebben binnen vijf dagen tijds weer 47.000 gevangenen genomen.

FELLE GEVECHTEN IN PARIJS.

Het Duitse communiqué maakte bekend, dat de Geallieerden met grote strijdkrachten de Westelijke buitenwijken van Parijs zijn binnengedrongen.

Hevige straatgevechten in de voorsteden worden gemeld. (Londen, (AP) 25.8).

600 DUITSERS GEVEN ZICH OVER.

De radio van Parijs zeide, dat 600 Duitsers, die gestationeerd waren in de Kamer van Afgevaardigden in Parijs, zich overgegeven hebben aan de Franse strijdkrachten van het binnenland. (New York, (AP) 25.8).

BEKENDMAKING VAN HET MINISTERIE VAN LUCHTVAART.

„Gisteravond werden belangrijk meer dan duizend vliegtuigen van het Britse bommenwerperscommando uitgezonden om doelen in Duitsland en Frankrijk aan te vallen. Vóór het vallen van de nacht vielen Halifaxes en Lancasters, gesteund door Spitfires van de Geallieerde expeditieluchtmacht, verschillende installaties voor het afschieten van vliegende bommen in Noord-Frankrijk aan en grote betonnen bouwwerken te Watten in het Pas de Calais die — naar men gelooft — in verband staan met de dreigementen van den vijand om verdragende raketten te gebruiken.

In de afgelopen nacht waren de Opel-fabrieken te Russelsheim het hoofddoel en de eerste rapporten geven te kennen, dat het bombardement zeer geconcentreerd was. Er ontstonden grote branden en de rook steeg tot grote hoogte op.

Ook werd een aanval gedaan op het spoorwegcentrum te Darmstadt tussen Frankfurt en Mannheim. Mosquito's vielen Berlijn aan. Er werden mijnen gelegd in vijandelijke wateren. 27 Onzer bommenwerpers worden vermist." (Londen, (AP) 26.8).

OVER MCKELLAR.

Onder de titel: „Wij zullen McKellar maar heilig verklaren", heeft Andres Eloy Blanco, de welbekende Venezolaanse dichter en Kamerlid, een sarcastisch stukje geschreven in „El Pais". Onder meer zegt hij:

„Er zal wel een bezwaar tegen een dergelijke heiligverklaring zijn in Noord-Amerika zelf waar mensen als Roosevelt en Wallace en millioenen anderen er niet over denken als McKellar. Zij geloven namelijk in een beter beschermde veiligheid door eenheid" (Aneta).

ACHT DUITSE VAARTUIGEN VERNIELD.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat schepen van de Koninklijke Britse Marine in twee gevechten vóór het aanbreken van de dageraad op Woensdag in de Golf van Audierne tussen Brest en Lorient acht vijandelijke schepen hebben vernietigd (Londen, (AP) 25.8).

AANVAL OP PARAMUSJIRO

Admiraal Nimitz maakte bekend, dat Noordamerikaanse bommenwerpers bij een aanval op Paramusjiro in de Koerilen een klein Japans vrachtschip tot zinken brachten en voltreffers plaatsten op vijandelijke opslagplaatsen (Washington, (AP) 24.8)

MIDDENAMERIKAANSE LUCHTVAART-MAATSCHAPPIJEN.

Een Middenamerikaanse Luchtvaartmaatschappij is te Caracas als een Venezolaanse Corporatie onder de naam van TACA, ingeschreven met een kapitaal van 700.000 Bolivar (Aneta).

PIUS XII BEDANKT ARGENTINIË.

Bij de Argentijnse regering is een dankteiegram binnengekomen van het pauselijk staatssecretariaat, waarin Pius XII zijn dank uitspreekt voor de 5 millioen pesos waarde aan voedsel, kleding en medicijnen, welke door Argentinië aan den Paus waren geschonken. Het telegram gewaagt van „de liefdadige en menslievende gevoelens" van de Argentijnse regering „voor de bevolking van de Euwige Stad".

ONS KONINKRIJK

PRINS BERNHARD IN NORMANDIË.

Prins Bernhard heeft een bezoek gebracht aan de Nederlandse troepen in Normandië en Hij verzekere hun, dat zij binnenkort aan belangrijker acties zullen deelnemen. De Prins vloog met een Raf Dakota-transportvliegtuig naar Frankrijk en begon, onmiddellijk na aankomst, Zijn inspectietocht. De reis moest op het laatste ogenblik gewijzigd worden, daar de Nederlanders over een aanzienlijke afstand waren opgerukt gedurende de nacht. De inspectietocht begon in het Hoofdkwartier van het eerste Canadese leger, waar de Prins werd ontvangen door Luitenant Generaal H. D. G. Grerar.

Prins Bernhard droeg het uniform van Luitenant Generaal van het Nederlandse leger met de insignes van de Nederlandse luchtmacht en van de Raf. Een erewacht bracht hem het saluut, terwijl Hij op een verhoging stond met verschillende Canadese brigade-generaals.

Na het middagmaal in het Hoofdkwartier van de zesde, door de lucht vervoerde, divisie, waarmede de Nederlanders in nauw contact opereren, begon de Prins een uitvoerige inspectietocht van de Nederlandse eenheden, die het zuiveringswerk van het kustgebied hebben verricht met de Belgische troepen. Hij praatte met kleine groepjes Nederlandse soldaten op ongedwongen wijze en vertelde, dat Hij van verschillende kanten woorden van lof had gehoord.

„De Canadezen zijn zeer tevreden over de actie van de Nederlanders", zeide de Prins. „Het is voor u een eer te hebben kunnen medehelpen aan het verdrijven van de Duitsers uit West-Europa. Uw eerste actie was zeer goed. Ik denk, dat het nu een jacht wordt op den vluchtenden vijand, tot wij Nederland bereiken. Ik moet u de hartelijke groeten overbrengen van Koningin Wilhelmina. Het was voor Haar een grote voldoening om te weten, dat de Nederlandse troepen nu in de strijd betrokken zijn."

Gedurende de namiddag werd de Prins in de groene, maar gevaarlijk ondermijnde, Franse landouwen voortdurend omringd door Nederlandse soldaten, die naar hem toe kwamen om hem te zien en te spreken. De tocht duurde tot laat in de namiddag. Prins Bernhard sprak ook met de Nederlandse mariniers.

Bij zijn vertrek verklaarde de Prins, dat Hij weldra zou weerkeren. Hij was vergezeld door zijn Adjudant baron Henry van Tuyll van Serooskerken en van leden der militaire missie in Normandië, Luitenant Kolonel P. J. de Broekkert en Luitenant Kamman.

Toen de Prins in het Hoofdkwartier was van de Canadese 6e divisie, waar Hij door Majoor-Generaal Gale was ontvangen, maakte ook de Commandant van de Nederlandse troepen in Frankrijk, Luitenant Kolonel A. C. de Ruyter van Steveneinck zijn opwachting en bracht de laatste berichten aan den Prins over.

MET DE NEDERLANDSE TROEPEN IN FRANKRIJK.

Vrijdag hebben de Nederlandse troepen de laatste verzetposten van de Duitsers opgeruimd in hun sector ten Zuiden van de Seine. De Duitse legerleiding schijnt overal tijd te willen winnen. Hun actie is er eerder een van vertraging dan een werkelijke achterhoede actie. Er hadden Vrijdag alleen gevechten plaats tussen nazies en Nederlandse verkenners, die voor het eerst in actie waren en die terugkeerden met belangrijke inlichtingen en soms met gevangenen.

De nazies hebben op hun terugtocht de Franse dorpen op misdadige wijze in brand gestoken. Na het verlaten van Pont l'Evêque keerden zij terug alleen om het centrum van de stad in brand te steken. De naziebrandstichters hebben door deze tactiek de Nederlandse vooruitgang bijna niet vertraagd. Wel zijn er vele Fransen het slachtoffer geworden van deze nutteloze wreedheid.

Donderdagnacht begonnen de nazies een hevig mortiervuur, man de Nederlandse troepen namen nieuwe stellingen in met behulp van de gemechaniseerde colonnes. Het Duitse mortiervuur slaagde er niet in de actie te vertragen en er waren geen gewonden aan Nederlandse zijde, wat er wel op wijst hoe de soldaten reeds ervaring op het slagveld hebben opgedaan.

In de Nederlandse sector werd een dringende oproep ontvangen voor transport van het Hoofdkwartier der divisie. De Nederlanders zorgden onmiddellijk voor 12 troepentransporten en 8 lorries. Duizenden Geallieerde soldaten werden naar de frontsector overgebracht, waar het Duitse verzet sterker was geworden.

PRINS BERNHARD BOMBARDEERT.

Uit Londen wordt geseind, dat Prins Bernhard onlangs een bombardementsvlucht over Europa heeft medegemaakt in een Noordamerikaanse Liberator. De Prins keerde Vrijdag te Londen weer naar zijn bezoek aan het Normandische front (Aneta).

DE NEDERLANDERS WINNEN.

Het Geallieerde Hoofdkwartier bericht, dat de zak in de sector, waar de Nederlandse troepen vechten, tussen de Risle en Seine rivier verkleind is. De Geallieerde troepen zijn voorbij Honfleur aan de Seine-monding en rukken op naar Pont Audmer, waardoor het stuk van de Seine om over te steken aanzienlijk verkleind is.

DE NEDERLANDERS IN TROUVILLE.

De Duitse tegenstand, die Woensdag in de sector van Normandië toenam, schijnt, volgens het Geallieerde Hoofdkwartier, te zijn overwonnen. Ten Zuiden van de Seine schijnt het georganiseerde verzet gebroken, daar de Geallieerden een vordering van 18 km. maakten. De Nederlandse troepen, die met de Canadezen vechten, zijn in Trouville aangekomen; de voorhoede rukte evenwel verder op naar Criquebeauf op 8 km. van Honfleur. Van Pont l'Evêque gingen de Geallieerden naar Beuzeville. Lisieux is practisch geheel gezuiverd. Ook Thiberville is bevrijd in de opmars, die de Geallieerden tot 6 km. ten Oosten van Brionne voerden (Aneta).

MGR. AALBERSE †.

De dood wordt gemeld van Mgr. J. C. Aalberse op de leeftijd van 76 jaar. Hij was een broeder van den vroegeren Minister van Arbeid P. J. M. Aalberse (Aneta).

WEER 15 ZEELIEDEN

— Weer vijftien leden van de Nederlandse koopvaardij zijn vermist of dood (Aneta).

NEDERLANDS BEVRIJDING.

Dat de Nederlandse verraders verwachten dat de Geallieerden spoedig in Nederland zullen zijn kan blijken uit een redevoering van Anton Mussert, waarin deze zegde aan de Landwachters te Den Haag: Gij zij niet geroepen voor het Oosten, maar om uw eigen land te verdedigen. Dit kan spoedig zijn want de vijanden van Europa staan voor de poorten van Parijs. Wij hebben een onverwoestbaar vertrouwen in Hitler, die door God geroepen is om Europa uit de chaos te redden (Aneta).

KORT NIEUWS.

— 60 Nederlandse soldaten werden ziek door voedselvergiftiging gedurende de eerste week vechten in Normandië. 17 Waren ernstig ziek en onder hen de kapitein van een eenheid C. G. Immink uit 's Gravenhage. Hij werd naar het Canadese veldhospitaal gevoerd, waar een bloedtransfusie werd toegepast; de behandeling was zo doeltreffend, dat de kapitein Woensdag weer in het veld was.

WACHTDIENSTEN.

Telegram Afdeling:
26.8. tel. 307; na 23 uur Weller, tel. 441.
27.8: Schaap, tel. 353.
Shipping & Supplies:
26.8: tel. 458 en 551; na 18.30 uur De Vlieger, tel. 244.
27.8: tel. 458 en 551; na 18.30 uur Van Leeuwen, tel. 277.
Scheepvaart Afdeling:
26.8: Hesper, tel. 606.
27.8: Langras, tel. 710.
Dok Afdeling:
26.8: v.d. Veen, tel. 431; Grasman Jr., tel. 812.
27.8: v.d. Veen, tel. 431; Grasman Jr., tel. 812.
Geneeskundige Dienst:
26.8: (13 uur) tot 28.8. (7 uur) Dr. Podvinec, tel. 487. Bij geen gehoor tel. 289.
Prot. Gem. Emmastad: Zondag 27 Augustus Kerkdienst om 9.30 uur. Voorganger Ds. C. Th. Steenstra.

Groot Britannië en het Europese vasteland.

De lessen van de oorlog.

Eeuwenoude vriendschap.

Hier volgt de kern van de redevoering, welke door Sir Lancelot Oliphant, Brits Ambassadeur bij de Belgische Regering, werd uitgesproken op de maaltijd van de Britse Kamer van Koophandel in België.

Het ligt in mijn voornemen over de toekomstige Engels-Belgische betrekkingen te spreken. Doch alvorens mij aan voorspellingen te wagen, moge ik gedurende enkele ogenblikken in het verleden verwijlen.

Onze beide landen kunnen terugblikken op een vriendschap en een wederzijds streven die eeuwenoud zijn. Sedert de inval van Julius Caesar in Brittannië onderbroken werd door een opstand van de Belgische volksstammen die hem in de rug aanvielen, zijn ons beider lotsbestemmingen nauw verbonden geweest. Hoe dikwijls werd er sedertdien op Belgisch grondgebied Brits bloed vergoten! De namen Sluis, Ramillies, Oudenaarde, Waterloo, Bergen en Ieper nemen een plaats in onder de roemrijkste Britse wapenfeiten, omdat zij herinneren aan oorlogen, die gevoerd werden om vreemde overweldigers van het Belgische grondgebied te verdrijven.

Afzondering behoort tot het verleden.

Laten wij, onze blik van het verleden afwendend, hopen dat de toekomstige generaties van Britten en Belgen in de voetstappen hunner voorvaderen zullen treden en aldus het rechte pad zullen volgen.

Deze oorlog heeft aan de volken van de Britse Gemeenschap geleerd, dat er in een politiek van afzondering en afzijdigheid van de Europese aangelegenheden geen veiligheid meer te vinden is; en aan de bevolking van België heeft de oorlog geleerd dat er geen veiligheid te halen is uit een politiek van neutraliteit — in elk geval niet voor een land dat zo ongelukkig is Duitsland als buurman te hebben.

Mijn vriend, de Belgische Minister van Buitenlandse Zaken, heeft onlangs de hoop uitgedrukt dat Groot-Brittannië, na de oorlog, in de aangelegenheden van het Europese Vasteland een leidende rol zal spelen. Jongere verklaringen, gedaan door verantwoordelijke leden van de Britse Regering, sporen ons aan te geloven, dat deze hoop niet zal teleurgesteld worden.

Indien de huidige nauwe samenwerking tussen het Britse Rijk en de Republiek der Verenigde Staten op politiek evenals op economisch gebied na de oorlog gehandhaafd blijft — en ik ben er van overtuigd dat dit zal geschieden, — dan kunnen wij onze toekomstige taak in Europa met vertrouwen tegemoet zien. Voor Groot-Brittannië zal België steeds blijven wat het geweest is, de toegangsweg tot Europa.

Ik herinner me duidelijk dat de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken, Dr. Eelco Nicolaas Van Kleffens onlangs over zijn land sprak als zijnde een bruggenhoofd dat de Engels-Noordamerikaanse democratieën in staat zou stellen de veiligheid van Europa voor toekomstige agressie-daden te behoeden. En het is te hopen dat België evenals Nederland hoekstenen mogen worden in de strategische bouw der veiligheid van het toekomstige Europa.

De uitstekende diensten, die sedert de slag van Groot-Brittannië, in de lucht, op zee en te land door zovele dappere Belgen werden bewezen in loyale samenwerking met al de takken van onze drie strijdkrachten, zijn een gunstig voorteken voor de toekomst: ik ben er volstrekt van overtuigd dat onze beide burgerbevolkingen in vredestijd op een even bewonderenswaardige wijze zullen samenwerken.

Economische samenwerking.

Doch wij moeten hier niet enkel aan militaire en politieke samenwerking, maar ook aan economische samenwerking denken. De economie van onze beide landen zal tengevolge van de oorlog geweldige veranderingen hebben ondergaan en zij zal onder zijn verwoestingen heel wat hebben geleden.

Het herstel zal in beide gevallen afhangen van de ijver en de ondernemingsgeest van onze onderscheiden volken, enerzijds van de Britten en andererzijds van de Belgen en Luxemburgers die op zo gelukkige wijze door een economische unie verbonden zijn. Deze unie kan de aanleiding zijn voor toekomstige accoorden van dezelfde aard in Europa.

Wij beschouwen onze wederzijdse voorspoed als zijnde van het grootste belang voor ons beiden. Wij zullen beiden trachten onze uitvoermarkten te herstellen en ik vertrouw dat de leiders van de Britse en Belgische nijverheid en handel al het mogelijke zullen doen om de vriendschap te bevestigen, welke door politiek en veiligheid geboden wordt.

Moge ik hierbij herinneren aan een voorbeeld van Engels-Belgische samenwerking op economisch gebied in de loop van deze oorlog.

In de sombere dagen van 1940 gaf Belgisch Kongo, onder de bekwame en schrandere leiding van den Gouverneur-Generaal, den heer Pierre Rijckmans, zijn voornemen te kennen de strijd aan onze zijde voort te zetten. De bezetting van het moederland en het plotselinge verlies van al de Europese afzetgebieden waren een dodelijke slag voor de economie der Kolonie. Toen sprong het Britse Rijk in de bres en nog vooraleer het jaar ten einde was ondertekende het met den heer De Vleeschauwer, Belgisch Minister van Koloniën, een economische overeenkomst waardoor de verloren afzetgebieden van Kongo in grote mate vervangen werden. Dit was echter geen louter gebaar van naastenliefde. Welke economische overeenkomst is dit ooit geweest? Wij reikten een helpende hand en werden hiervoor spoedig beloond.

Het tijdelijk verlies van de rijke grondstoffen van Malakka en van Nederlands Oost-Indië ten bate van het plunderende Japanse Rijk, werd grotendeels goedgemaakt door de prachtige bijdrage die door Belgisch Kongo op bereidwillige en geestdriftige wijze in de oorlogsinspanning der Verenigde Naties wordt verleend.

Bij de terugkeer van de vrede.

Moge, als het gevaar voorbij is en de tijd voor heropbouw aanbreekt, dezelfde vastberadenheid en dezelfde geest van samenwerking bij de uitvoering van onze gemeenschappelijke taak tot uiting komen.

Wat ik over uwe Kamer van Koophandel weet geeft mij de verheugende overtuiging dat er van die kant op volledige samenwerking mag gerekend worden.

Ook nog op een ander gebied hoop ik dat de Engels-Belgische vriendschap moge versterkt worden als de vrede zal hersteld zijn. Wij zijn, voorzeker, steeds vrienden geweest in het verleden. Doch wij kennen in werkelijkheid niet veel van elkaars levenswijze, tot op het ogenblik waarop wij, juist dertig jaar geleden, het geluk hadden in ons midden een groot gedeelte der bevolking van België te mogen ontvangen, toen dit land op uiterst laffe wijze door de Duitse legers werd geschonden. Gedurende de vier jaren die daarop volgden hadden wij het voordeel onze gasten te leren kennen en dientengevolge de onoverwinnelijke moed en andere voortreffelijke hoedanigheden van onze Belgische geallieerden te kunnen bewonderen.

Dan op 10 Mei 1940, herhaalde de geschiedenis, zichzelf op een nog meer afschuwelijke wijze en eens te meer werden ontelbare Belgen door ons — of juister gezegd — door mijn landgenoten verwelkomd, dan ikzelf in de onmogelijkheid was gastvrijheid te verlenen.

Wel integendeel, want indien iemand zich bij mij, in mijn gedwongen verblijf te Neu Babelsberg nabij Potsdam, had vervoegd, dan zou hij, vrees ik, mijn karige rantsoenen verre van voldoende hebben gevonden. Doch ik geef toe dat zulks misschien een louter quaestie van persoonlijk vooroordeel van mijnentwege is.

Sedertdien hebben tal van onze Belgische vrienden, die hier tijdens die Zomer of enkele maanden later aankwamen, bij verschillende gelegenheden gezien, hoe Londen en andere van onze steden een Duitse „Blitz" hadden te doorstaan, en zij kunnen derhalve beseffen hoe innig wij, door ons eigen ervaring geleerd, met hen kunnen medevoelen bij de onvermijdbare doch niettemin verschrikkelijke bombardementen tegen hun dierbare steden en dorpen die door de handlangers van Hitler bezet zijn.

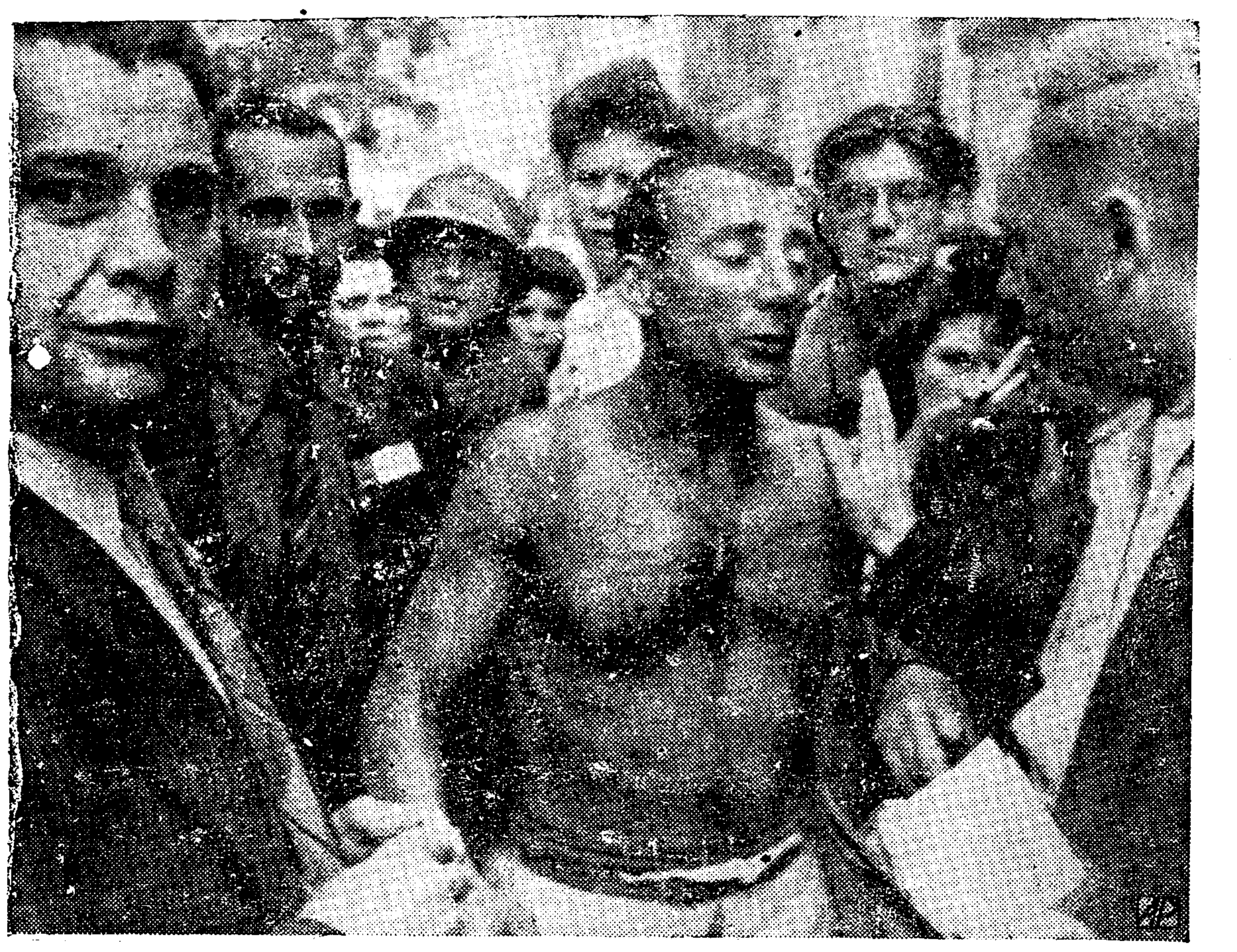
De nakende dageraad.

Doch de nacht van verschrikking is reeds grotendeels voorbij en eindelijk gloren aan de hemel de onmiskenbare tekens van de komende dageraad. God geve dat onze gasten, eens te meer, weldra naar hun haardstede mogen terugkeren.

Wanneer deze bede verhoord is, zullen deze Belgen voorzeker aan hun medeburgers een en ander verhalen omtrent het echte karakter van het Britse volk en van onze instellingen, waarbij zij zullen wijzen op onze goede hoedanigheden en waarbij zij misschien ook onze gebreken niet zullen vergeten!

Doch, er moet meer gedaan worden. Ik wens dat de culturele betrekkingen tussen onze beide landen verstevigd worden door de uitwisseling van studenten en hoogleraren, door een inniger samenwerking tussen de Britse en Belgische journalisten en voordrachtgevers en door de oprichting van Engels-Belgische culturele verenigingen onder al de klassen van het volk.

Gedurende deze oorlog werd daarmede te Londen een begin gemaakt door de opneming van het Belgisch Instituut. Het werk dat door dit instituut aangevangen werd, mag niet ten onder gaan, en sommige zijner bedrijvigheden moeten naar Brussel en andere Belgische steden overgedracht worden.

Een Franse verrader in Rennes is hier omsingeld door de vaderlanders. Zijn hemd is afgerukt en de man rechts houdt een pak papieren, dat van den verrader afgenomen werd.